

Karri Kokko TAKAPERIN *ntamo*

Takaperin

Karri Kokko @ ntamo

Avokyyhky lattiaheroiini, 2007

Così fan tutte, 2008

Mitä ehkä, 2008

MMVII, 2008

Sillat voitetaan kulkemalla, 2009

Töllötin, 2010

Das Leben der Anderen, 2010

VarjoFinlandia, poEsia 2005, ntamo 2012

Vapaat kädet, poEsia 2007, ntamo 2012

Toisaalta, poEsia 2010, ntamo 2012

© 2014 Karri Kokko

ISBN 978-952-215-531-3

Ulkoasu Make Copies

Kannen kuva Silja Rantanen: Ensimmäinen Pariisi ulkomuistista, 1996

Valmistaja BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ntamo 2014

www.ntamo.net

Karri Kokko
Takaperin

Poem in Reverse

ntamo

I

Kieli edellyttää sen valkoisen on viattoman
mutta sitä ennen palaan hetken kuluttua

väri siitä mihin väline lukee avullamme lintu
verhojen alla kuulen sen äänen käytän kieltä

niin kuin tarkoitus oikein kuunnellaan se
tarpeellinen toimi viattomasti odottamatta

mikä tässä on ei nokassa sinistä verhojeni takana
taivaaseen asti lentäessään matkoihinsa sanat

alkavat se ja jossakin joka ei palaudu lähtöruutuun
sisältö epävakaa jossa ilma on väritöntä tässä

runossa asti lintu lentää on sama huijata se on
korkea odotusarvo siitä tiehensä minä olen sana

laululintumme lukijani valkeaa puiden vihreää
taivasta vasten linnut lentävät jossa minä olen

luonto sanoo valheen että minä puhun uskotaan
niin kuin oikein sana loppuu jatkaa näy mikä

ilmaisee ei loittonevan ongelmaksi tila olla totta
ja tietyö joka hidastaa ratkaisevasti matkaa käsitteellä

johon ei ja kuvaa sitä meille laulaa lentolaulua
tilanteessa suljettujen onko viestin tarkoitus todella

vakuuttaa tai vielä todellisemmin sinä olet lintuseni
ole sinun omenasi minun varikseni huojuen huojuvien

puitten lomassa ja ilma on läpinäkyvä että minua ilmaisu
pääsemättömissä sisällöstään joka lentää matkalla vasten

II

lintu on tausta
näyttää lentonsa
ei ja lintu

Kieli edellyttää sen valkoisen viattoman valheen
että minä puhun totta ja käytän kieltä niin kuin
tarkoitus on sama se onko viestin tarkoitus

todella vakuuttaa tai vielä todellisemmin huijata
se on korkea odotusarvo siitä että minua oikein
kuunnellaan ja uskotaan niin kuin oikein on

mutta sitä ennen se tarpeellinen tietyö joka hidastaa
ratkaisevasti matkaa käsitteellä johon palaan hetken
kuluttua jossakin joka ei palaudu lähtöruutuun.

III

Sisältö epävakaa ilmaisu pääsemättömissä
sisällöstään joka lentää matkalla tiehensä

minä olen sana sinä olet lintuseni väri siitä
mihin sana loppuu jatkaa laululintumme

lukijani ei toimi viattomasti odottamatta
mikä tässä on ei näy mikä ilmaisee ei ole

sinun omenasi minun varikseni nokassa
sinistä ja valkeaa puiden vihreää vasten

lintu on tausta jossa ilma on väritöntä
tässä runossa väline lukee avullamme

lintu näyttää lentonsa ei kuvaa sitä meille
laulaa lentolaulua tilanteessa verhojen alla

kuulen sen äänen loittonevan ongelmaksi asti
lintu lentää suljettujen verhojeni takana

taivaaseen asti ja taivasta vasten linnut
lentävät huojuen huojuvien puitten lomassa

ja ilma on läpinäkyvä tila jossa minä olen
luonto sanoo lintu lentäessään matkoihinsa

sanat alkavat olla

Sielujen ohjausta

1. ”Koska en voi tehdä näin, teen sen kuitenkin.”
2. Seuraavassa vaiheessa teoriaa aletaan ”maalata”.
3. Viitteen ja sanan äänneasun tai typografisen muodon suhde on sopimus.
4. Riisipa. Si, Ripai. Siirapi. Iisi Rap. Pariisi.
5. Luonto on kartta kohti sanaa.
6. Piirrä Pariisin kartta ulkomuistista. Niin kuin sen muistat. Ja uudestaan ja uudestaan.
7. Seutukuvaus: Pariisissa kulkemista vihjeiden perusteella.
8. Entä jos modernit olivat väärässä? Mitä maalaus voisi olla.
9. Tässä on hyväksyttävä epälineaari käsitys runon jaksoista.
10. Taustalla säestää moninaisuuden sietokyky.
11. Kuva on aina aukko aukossa.
12. Vihje vie sivupoluille.
13. Kuva ei siis ole maalaus vaan maalauksessa oleva aukko tai muurin kuva.
14. Neitseellisen välimerkin töksähtävä alahuomio asettaa (paino)pisteen öljyvärin muuraamalle sarjallisuudelle.
15. Suuren pilkun synnitön sikiäminen.
16. Etsivä ajatus pääsee pintaan ja työskentelee siinä kysellen.

17. Ei ole mieltä siinä, että ”poraudutaan syvälle”.
18. Iskulauseet nostavat silloin kun pitäisi laskea.
19. Ne eivät selitä tekemistä.
20. Joskus ”kuva” näkyy öljyvärikirjoituksen lomasta.
21. Kuva viittaa kuvan ulkopuoliseen todellisuuteen, johon lukeutuvat myös muut kuvat, omat ja vieraat, johon liittyy ennen kaikkea sisäistetty ja mukana kulkeva kuvamaailma.
22. ”Entäs tällainen tunne ja tällainen vaikutus.”
23. Myöhemmin öljy tuli peittämään sanan.
24. Tässä työssä Sana hetkeksi korvaa perspektiivin.
25. Myös kuvan laidoilla olevat kaarisulut vedetään yli.
26. Syvyyden kato kompensoidaan kirjoitetuilla sanoilla, jotka nekin ylipyhitään mustalla vahavärillä.
27. Kehikko on käännettävissä pinnaksi, gridiksi, verkkorakenteeksi, jolloin se tarjoaa mahdollisuuden koneelliseen toistoon.
28. Kehikko, pergola, aukkoinen väliaine, jonka suojissa olemme ja josta arvioimme maailmaa, saattaa rakentua jopa kirjaimista.
29. Profilista katsottaessa pintaan tulee vaihteittain lisää korkeuskäyriä.
30. Ilmaisuu käy koko ajan paksummaksi.
31. Kuten kaikki jäljet.
32. Pikkujättiläisen sivut.
33. Ajattelua silkkihansikkailla, piirtämistä vasaralla, maalaamista sormin, ja lopulta rappaamista käsin.

”Entä jos ryhtyisin kirjoittamaan runoutta väärin päin?”

”I’ve never seen anyone before
Karri Kokko turn time on its head.”
— *Ron Silliman*

”Sain mennä minne ikinä halusin.”

